

DUY BẰNG

Đám cưới trên sa mạc

(Mừng đám cưới của đôi bạn Syria đi tản trên sa mạc Jorddan)

Cuồng cuồng gió cát
Chỉ có cây xương rồng nở hoa trên sa mạc
Và lênh lênh đất trời kết đám cưới đêm nay

Túp lều vải sô vụn căng tròn sức sống
Xóa vết thương thù hận chiến tranh
Ôi bao giờ quê nhà ngừng lửa đạn!
Cho trái chín đều
Hạnh phúc hết mong manh

Em dậy thì táo thơm
Anh không muốn lỡ mùa quả ngọt
Ta ngại gì gió cát
Hạnh phúc về đang rộng vòng tay

Không rượu nồng hãy uống cạn đêm nay
Đêm tình yêu thấp lửa
Không mẹ cha
Không bông hồng
Không pháo nổ
Em về nhà chống chắng vương bận xe hoa

Chỉ có điệu tango đôi ta
Người đi tản hân hoan mừng hai họ
Tay nắm tay nổi vòng rộng mở
Trời đầy sao là những vị khách mời...

NGUYỄN ĐÌNH PHÚC

Trong cửa hiệu sửa giày

Treo trên tường đôi guốc mòn đứt quai
Nắng mưa về đâu?
Thiếu phụ giờ đâu?
Đôi guốc như

quả là bận rộn, không dễ dàng nhưng cũng đầy thích thú. Việc nghe đơn giản nhưng mấy ai có thể dành thời gian để làm được cho thơ như vậy. Toàn những việc mất thời gian, không tính thiệt hơn. Thú thật đầu rất yêu thơ, rất trân trọng tình thơ của mọi người nhưng nghe đọc bất kỳ lúc nào thì tôi đành chịu. Nhà thơ Phạm Đức làm được. Anh mang đến cho mọi người niềm vui, sự tự tin khi đến với thơ. Nay mai thôi anh lại đi trên chiếc xe máy gắn bó rất lâu với mình và chiếc mũ bảo hiểm rất to trên đầu đến với CLB thơ mới thành lập trên huyện Sóc Sơn. Phạm Đức là như vậy đấy. Đầu cần ai hiểu sao, anh đến với tình thơ, tình đời trong âm thầm niềm vui. Nhà thơ Phạm Đức còn tham gia trên chương trình phát thanh *Trang viết đầu tay* của các bạn nhỏ tuổi trên kênh VOV2. Mỗi việc, mỗi đối tượng là một tìm tòi thích hợp, là một ham mê khác nhau. Lao động nhà văn ở nhà thơ Phạm Đức là như vậy đó. Sáng tác của mình. Sáng tác của bạn. Sáng tác của các cháu thanh thiếu niên. Làm mọi việc cho văn chương là nghiệp của anh cũng là niềm vui khuấy khỏa mỗi ngày.

Thơ tình nhiều đấy, nhiều câu thơ hay đấy, nhiều người yêu thơ thuộc đấy. Có thể nhắc đến những bài như *Đơn phương*, *Thi anh lại sợ*, *Ví dẫu*, *Cả một trời mưa nghiêng xuống em*, *Bên lế*, *Như hổ Than Thở*... Những người trẻ tuổi cùng thời và cả hôm nay, nhiều bạn yêu thơ thuộc bài *Đơn phương* của anh. Hỏi anh – có viết cho người ấy không? Không. Chẳng có ai cụ thể khi tình yêu nhiều khi cũng chỉ đơn phương ở mỗi người.

Tôi tìm em, em tìm ai
Để đôi khi tiếng thở dài hòa chung
Gắn nhau mà chẳng yêu cùng
Đơn

ĐẤT QUÊ

Truyện ngắn của KIỀU NGỌC KIM

Minh họa của TÔ CHIÊM

HỘI làng An Thái tổ chức ngày mồng 10 tháng 8 hằng năm với những lễ nghi long trọng. Ngày hội làng như ngày Tết, con cháu xa gần chẳng vắng ai. Người ta bảo, *phù quý sinh lễ nghĩa*. Người khác có biết chút ít chữ thánh hiền thì bảo, sắc phong Thành hoàng làng thờ ở cung cấm đình ghi rõ, đó là ngày tổ làng mở đất! Có người khẳng định, gia phả tục truyền là ngày mất của cụ tổ làng nên hàng trăm năm nay, họ nhà tôi vẫn thấp hươu. Nhiều người đặt câu hỏi, hội thường mở vào mùa xuân, mùa gặt chứ "ngày ba tháng tám" cơm chẳng có ăn, đói dài hợm ra, sao lại mở hội? Bách nhân bách khẩu, cái sự học hành, lưu trữ của người An Nam ta vốn không đến nơi đến chốn nên ý nghĩa con số của một ngày cũng phải tranh cãi, âu cũng là điều dễ hiểu. Nhưng dù mang nội dung gì thì ngày 10- 8 vẫn ấn định là hội làng. Các cụ ca

